

**1. Petrův 2:21-23** <sup>21</sup>K tomu jste přece byli povoláni, neboť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích. <sup>22</sup>On "se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech". <sup>23</sup>Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.

**MH – Život naplněný pokojem 180.5** Spasitel vzal na sebe slabosti lidstva a žil životem bez hříchu, aby lidé nemuseli mít obavu, že pro slabost své lidské přirozenosti nebudou moci zvítězit. Kristus přišel, aby nás učinil „účastnými božské přirozenosti“, a Jeho život je svědectvím o tom, že člověk, který je spojen s Bohem, nehřeší. (srv. ZNP 89.8)

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 133.3** Během svého života na zemi si Kristus vytvořil dokonalý charakter, byl dokonale poslušný příkázáním svého Otce. Tím, že přišel na svět v lidské podobě, že se stal podřízeným zákonu, že lidem zjevil, že nese jejich nesnáze, trápení a vinu, se nestal hříšníkem. Před farizeji mohl říci: **Jan 8:46** "Kdo z vás mne usvědčí z hříchu?" Nebyla na Něm nalezena jediná skvrna hříchu. Před světem stál jako bezúhonný, neposkvrněný Beránek Boží." - The Youth's Instructor, 29. prosince 1898.

**FLB – Víra, kterou žiji 219.3** Kristus ve své osobě spojuje plnost a dokonalost božství a plnost a dokonalost bezhříšného lidství.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1142.8** Uprostřed nečistoty si Kristus zachoval svou čistotu. Satan ji nemohl poskvřnit ani narušit. Kristův charakter zjevil dokonalou nenávist vůči hříchu. Právě Jeho svatost proti Němu popouzela všechny vášně prostopášného světa, protože Jeho dokonalý život byl pro svět neustálou výčitkou a ukazoval protiklad mezi přestoupením a čistou, neposkvrněnou spravedlností Toho, který nepoznal žádný hřích.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1128.4** Když se zabýváš Kristovou lidskou přirozeností, buď opatrný, nesmírně opatrný. Nepředstavuj Ho lidem jako člověka se sklony ke hříchu. On je druhý Adam. První Adam byl stvořen jako čistá, bezhříšná bytost, bez jediné poskvřny hříchu; byl Božím obrazem. Mohl padnout a padl skrze přestoupení. Kvůli hříchu se jeho potomci rodili s vrozenými sklony k neposlušnosti. Ježíš Kristus však byl jednorozeným Božím Synem. Vzal na sebe lidskou přirozenost a byl pokoušen ve všech oblastech tak, jako je pokoušena lidská přirozenost. Mohl zhřešit, mohl padnout, ale ani v jednom okamžiku v Něm nebyl žádný sklon ke zlu. Byl napaden pokušeními na poušti stejně, jako byl Adam napaden pokušeními v Edenu.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1128.5** Vyvaruj se každé otázky týkající se Kristova lidství, která by mohla být špatně pochopena. Pravda leží v těsné blízkosti domněnky. Když pojednáváš o Kristově lidství, musíš usilovně střežit každé tvrzení, aby tvá slova nebyla chápána v jiném významu, než který mají mít. Tím bys ztratil nebo zatemnil jasné chápání Jeho lidství spojeného s božstvím. Jeho narození bylo Božím zázrakem, protože anděl řekl: **Lukáš 1:31-35** „<sup>31</sup>A hle, otěhotníš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. <sup>32</sup>Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. <sup>33</sup>Na věky bude kralovat nad domem Jakobovým a jeho kralování nebude konce.“ <sup>34</sup>Marie řekla andělovi: "Jak se to stane, vždyť nepoznávám muže [nežiji s mužem]?" <sup>35</sup>A anděl jí odpověděl: "Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní; proto také to Svaté [+ dítě, B21], co se [z tebe] narodí, bude nazváno Syn Boží.""

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1128.6** Tato slova se nevztahují na žádnou lidskou bytost, ale na Syna nekonečného Boha. V žádném případě nezanechávej v lidské mysli sebemenší dojem, že by na Kristu spočívala jakákoliv špetka zkaženosti nebo náchylnosti k ní, nebo že by zkaženosti nějakým způsobem podlehl. Byl pokoušen ve všem, jako je pokoušen člověk, a přesto je nazýván "tím Svatým". Je to tajemství, které zůstává smrtelníkům nevysvětlené, že Kristus mohl být pokoušen ve všem jako my, a přesto zůstat bez hříchu. Kristovo vtělení vždy bylo a navždy zůstane tajemstvím. To, co je

zjevené, je určeno nám a našim dětem, ale ať je každý varován před tím, aby z Krista udělal docela obyčejného člověka, takového, jako jsme my, protože to tak být nemůže. Není pro nás důležité znát přesný čas, kdy se lidství spojilo s božstvím. Máme zůstat nohama na Skále Kristu Ježíši, který je Bohem zjeveným v lidství.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.1** V přístupu k tématům týkajícím se lidství Syna nekonečného Boha pozorují určité nebezpečí. Když viděl, že se nachází v podobě člověka, pokoril se, aby porozuměl síle všech pokušení, kterým je vystaven člověk.

**5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.2** První Adam padl, druhý Adam se pevně uchopil Boha a Jeho Slova i za těch nejtěžších okolností a Jeho víra v Otcovu dobrotu, milosrdenství a lásku ani na okamžik nezakolísala. Slova "Je napsáno" byla jeho zbraní odporu a jsou mečem Ducha, který má používat každý člověk. **Jan 14:30** "Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nemá vůbec nic." - nic, čím by odpověděl na pokušení. Ani při jedné příležitosti nezareagoval na různorodá pokušení. Ani v jednom případě Kristus nevstoupil na Satanovo území, aby mu poskytl nějakou výhodu. Satan v Něm nenašel nic, co by jeho pokušitelské úsilí povzbudilo (Dopis 8, 1895).

**Jan 14:30** Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti [Ve] mně nemá vůbec nic.

**PK – Proroci a králové 701.2** Kdyby byl satan Krista přiměl, aby podlehl bytí jedinému pokušení, kdyby Ho byl mohl přivést k tomu, aby jediným činem nebo i jen myšlenkou poskrnul svou dokonalou čistotu, kníže temnoty by nad Ručitelem člověka zvítězil a býval by pro sebe získal celé lidstvo. Satan sice mohl rozrušovat, nemohl však poskrniti. Mohl způsobit smrtelnou úzkost, nemohl však znečistit hříchem. (srv. PK 460.6)

**8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 208.1** Kristus se nikdy neodchýlil od věrnosti zásadám Božího zákona. Nikdy neudělal nic, co by bylo v rozporu s vůlí Jeho Otce. **Jan 8:29** "Já stále činím to, co se jemu líbí." Tato slova, která by z jakýchkoliv jiných úst byla rouháním, mohl vyslovit před anděly, lidmi i démony. Po tři roky Ho den co den pronásledovali Jeho nepřátelé a snažili se najít nějakou vadu na Jeho charakteru. Satan se Ho se všemi svými mocnostmi zla snažil přemoci; nenašli v Něm však nic, čím by mohli získat výhodu. Dokonce i démoni byli nuceni vyznat: "Ty jsi ten Svatý Boží."